

PREDGOVOR

BITKA OD HARMAGEDONA

“Šesti izli svoju čašu na Eufkrat, rijeku veliku. I presahnu voda te načini prolaz kraljima s istoka sunčeva. I vidjeh: iz usta Zmajevih i iz usta Zvijerinih i iz usta Lažnoga proroka izlaze tri duha nečista, kao žabe. To su dusi zloduha što čine znamenja, a pođoše sabrati kraljeve svega svijeta na rat za Dan veliki Boga Svevladara. Evo dolazim kao tat! Blažen onaj koji bdije i čuva haljine svoje da ne ide gol te mu se ne vidi sramota! I skupiše ih na mjesto koje se hebrejski zove Harmagedon.” (Otkr. 16:12-16)

Harmagedon je Hebrejska riječ koja označava Brežuljak Megido, ili Gora Uništenja. Megido je zauzimao veoma značajan položaj na južnom rubu Ezdralonske ravnice, i vladao je vrlo važnim prolazom u brdoviti kraj. Ta lokacija je bila veliko bojno polje Palestine, na kojem su se vodile mnoge od slavni bitki Starozavjetne povijesti. Tamo je Gideon i njegova mala četa uzbunio i smeo Midjance, koji su uništili jedni druge u svom bijegu. (Suci 7:19-23) Tamo su Filistejci porazili kralja Šaula. (1.Sam. 31:1-6) Tamo je Faraon Neho pogubio Kralja Jošiju u jednom od najkatastrofalnijih sukoba u Izraelskoj povijesti. (2.Ljet. 35:22-25) Tamo su također živjeli Kralj Ahab i njegova žena Izebela, u gradu Jizreelu, gdje je kasnije Izebela umrla groznom smrću. (2.Kralj. 9:30-37)

Te su bitke na neki način bile predodžbene. Poraz Midjanaca oslobodio je Izraelski narod iz ropstva Midjanu. Tako su Gideon i njegova četa predočavali našeg Gospodina i Crkvu, koji će osloboditi čovječanstvo iz njihovog ropstva grijehu i smrti. Smrt kralja Šaula i svrgnuće njegovog kraljevstva od ruku Filistejaca otvorilo je put za

vladavinu Davida, koji je predočavao Mesiju. Kralj Ahab je predočavao civilnu vladavinu, simbolički nazvanu “Zmaj” u Otkrivenju. Kraljica Izebela simbolički je predstavljala veliku bludnicu, Babilon, i kao takva ona je spomenuta imenom. “Dopuštaš toj ženi Jezabeli, koja samu sebe naziva proročicom, da naučava i zavodi moje sluge.” (Otkr. 2:20)

Gospodin je očito smatrao prikladnim u Svetom Pismu povezati ime tog slavnoj bojnog polja, Harmagedona, sa velikom borbom između Istine i Zablude, ispravnog i pogrešnog, Boga i Mamona, s kojom će Evangeosko Doba završiti a Mesijansko Doba biti uvedeno. On je u posljednjoj knjizi Biblije namjerno koristio visoko simboličan jezik, očito s ciljem skrivanja izvjesnih važnih istina dok ne dođe pravo vrijeme za njihovo otkrivanje. Ali čak i tada, “nitko od zlih neće razumjeti; no mudri će razumjeti.” (Dan. 12:10) Nitko čije srce nije u skladu s Bogom neće razumjeti; nego samo mudri među Njegovim narodom—klasa mudrih djevica iz Gospodareve usporedbe. (Mat. 25:1-13)

Prema tome, kada uzmemo u obzir naš tekst, mi ne trebamo očekivati bilo kakvo doslovno sakupljanje ljudi na Brežuljak Megido. Umjesto toga trebali bi smo gledati na ono što je simbolizirano sa tom gorom. Mnogo toga je bilo nazvano “Bitkom od Harmagedona”; taj je izraz bio korišten na mnogo načina i sa mnogih stajališta. Međutim Kršćani shvaćaju da ta riječ Harmagedon posebno pripada Bibliji, gdje je korištena u duhovnom smislu. Ako je stoga, sadašnjost povoljno vrijeme za razmatranje Bitke od Harmagedona sa političkog stanovišta, onda je zasigurno pravo vrijeme za razmotriti taj pojam sa njegove religiozne točke gledišta.

Mi svi znamo da je knjiga Otkrivenje puna simbola. Bog je čini se stavio ovu knjigu kao posljednju u Bibliji u namjeri sakrivanja velikih i važnih istina. Svi se Istraživači Biblije slažu da ona sadrži vrijedne istine. Ipak Bog je tako vješto pokrio te istine da Njegov narod u prošlim vremenima nije bio u stanju u potpunosti i jasno razabrati ih. Istraživači Biblije vjeruju da je to bila Božanska namjera, ne samo što

nije bilo pravo vrijeme za njihovo razumijevanje, nego zato što Bog namjerava čuvati izvjesna obilježja Svoje Istine od svijeta. Čovječanstvo je uvijek krivo shvaćalo Božanski Plan; jer Bog je tako želio u svojoj mudrosti. Istine zapisane u Otrivenju nisu za svijet, niti za Nominalne Kršćane, nego za Crkvu—Tijelo Kristovo, svete “crkve prvorodenaca zapisanih na nebu.” Njima će spoznaja postati “hranom u pravo vrijeme.” “Mudri će razumjeti.”

Sveto Pismo obiluje aluzijama na Harmagedon. Naš Gospodin Isus ga zove “velika tjeskoba kakve nije bilo od početka svijeta i sve do sada, niti će je ikada biti.” (Mat. 24:21) Prorok Danijel ga opisuje kao “doba tjeskobe, kakve ne bijaše otkako je naroda i do toga vremena.” (Dan. 12:1) Usko u povezanosti s ovom izjavom Danijel objavljuje da će ustati Božji Predstavnik, “Mihael, veliki knez koji zastupa djecu tvoga naroda” Izraela. Riječ “Mihael” označava “Tko je kao Bog”—Bogu sličan. On će ustati za spasenje Božjeg naroda, za ispravljanje od zablude i pogreške, za uspostavu onog što je ispravno i istine, da donese svijetu čovječanstva veliko Kraljevstvo Božje, koje je bilo propovijedano od Abrahamovih dana.

Vrijeme Za Uspostavu Mesijanskog Kraljevstva

Budući je Otkrivenje Sv. Ivana knjiga simbola, svijet ga neće razumjeti. Sam Bog je rekao da čak i Crkva može očekivati razumjeti ga u izvjesno vrijeme. Kada se prorok Danijel raspitivao što se tiče značenja svoje vizije, anđeo je odgovorio, “Idi svojim putem, Danijele; jer su te riječi zatvorene i zapečaćene do razdoblja svršetka”—ne kraja svijeta, nego kraja Doba—kraja ovog Razdoblja. “Zemlja ostaje dovijeka.” (Prop. 1:4)

Sv. Petar nam govori da ovo Doba ima završiti u velikom požaru—simboličnom Vremenu Nevolje, u kojem će sadašnje institucije biti progutane. (2.Pet. 3:8-13) Na drugim mjestima u Svetom Pismu, to užasno Vrijeme Nevolje je simbolički predstavljeno kao oluja, kao vihor, kao vatra, da proždre sve. Nakon što će sadašnji poredak proći u velikom Vremenu Nevolje, Sam Bog će uspostaviti Svoje Kraljevstvo—ono za

koje se molimo, “Neka dođe kraljevstvo tvoje. Neka bude volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji.”

Ako stoga postoji išta što ukazuje da mi živimo na kraju Evanđeoskog Doba, išta što ukazuje da Djevice uređuju svoje svjetiljke, možemo biti sigurni da je vrlo blizu vrijeme za Mudre Djevice da uđu u slavu. Kakva li je to blagoslovljena poruka za “sve koji čeznutljivo čekaju njegovo pojavljivanje!”

U istom proročanstvu koje nam govori da je Razdoblje Svršetka vrijeme za one koji su mudri s Božje strane da razumiju, rečeno nam je da će to vrijeme biti posebno obilježeno sa dva osobita obilježja: prvo, “mnogi će juriti amo-tamo”; drugo, “znanje će se umnožiti.” (Dan. 12:4) Mi danas vidimo da se je to proročanstvo ispunilo. Širom svijeta ljudi jure amo-tamo kao nikada prije. Željezničke pruge, parobrodi, automobili, električni automobili—površinom, podzemno i po zraku—itd., nose čovječanstvo posvuda. Sveopće povećanje znanja karakterizira ovo naše predivno vrijeme. Svako dijete staro deset godina u stanju je čitati. Po cijelom svijetu u svakom domu naći ćemo knjige, novine, Biblije—prilika za stjecanje znanja kakve nikada nije bilo otkako je čovjeka na zemlji.

Izvanredno ispunjenje ovog proročanstva obilježava naše vrijeme kao vrijeme Kraja, u kojem će sadašnji Period biti priveden kraju a Novi Period biti uveden—vrijeme kada će Božji narod biti u stanju razumjeti situaciju i biti spremni za promjene.

Razmatraju se Načela, Ne Pojedinci

Sav Kršćanski narod zaslugu za knjigu Otkrivenje pripisuje našem Gospodinu, kao i Sv. Ivan. (Otkr. 1:1) Prema tome mi nismo odgovorni za simbolizam koji je korišten u toj knjizi. Postoji toliko mnogo načina na koje se nekog može krivo shvatiti, čak i od dobrog Kršćanskog naroda, da mi prirodno osjećamo osjetljivost oko izražavanja naših gledišta. Nastavljajući iznositi naše razumijevanje simbola Otkrivenja, mi želimo snažno naglasiti da mi nemamo ništa protiv pobožnih Kršćana bilo gdje, u bilo kojem vremenu, bilo to u bilo kojoj crkvi ili van bilo koje crkve. Mi nemamo ništa protiv običnog naroda. Mi

UVIJEK razmatramo NAČELA, UČENJA; pojedince, NIKADA! Bog nas nije ovlastio da govorimo o *ljudima*; na nama je da diskutiramo o *Njegovoj Riječi*.

Kada predstavljamo naša tumačenja simbola Otkrivenja, mi shvaćamo da Riječ Božja prenosi vrlo strašne optužbe nekih od velikih *sistema* našeg vremena—nekih koje smo mi dugo poštovali i cijenili, za koje smo mislili da sadrže mnoge koji su pobožni u riječi i djelu. Neka bi smo prema tome napravili jasnu razliku između *pojedinaca* i *sistema*. Mi ne kažemo ništa protiv *pobožnih poedinaca*, nego u tumačenju Riječi Božje ono što imamo za reći je samo što se tiče tih *sistema*. Zaista mi vjerujemo da je sveti Božji narod izostavljen iz tih simbola, vjerovatno zbog toga što su Božji sveci, u usporedbi sa stotinama milijuna iz čovječanstva, samo jedna mala grupa, kao što je Isus rekao: “Ne boj se, Malo Stado.”

Dolazeći na tumačenje simbola iz Otkr. 16:13-16, mi nalazimo da postoje tri zastupstva povezana sa sakupljanjem vojski u tu Bitku od Harmagedona. Mi čitamo da iz ustiju Zvijeri, iz ustiju Lažnog Proroka i iz ustiju Zmaja proizlaze tri nečista duha poput žaba; i da ta tri nečista duha, nalik žabama, izlaze u cijeli svijet da sakupe cijeli svijet u tu Bitku od Harmagedona.

Prikladno je stoga da se pitamo koji se sistemi misle pod tim simboličkim riječima—Zmaj, Zvijer i Lažni Prorok. Nakon što otkrijemo što je mišljeno s tim nazivima, vidjet ćemo što je simbolizirano sa žabama koje izlaze iz njihovih ustiju.

Zvijer je simbol koji je kroz Bibliju korišten da predstavi vladavinu. U Danijelovom proročanstvu velika univerzalna carstva su tako simbolizirana. Babilon je bio Lav, Medo-Perzija Medvjed, Grčka Leopard, i Rim Zmaj. (Dan. 7:1-8) Rimsko Carstvo i dalje postoji. Svijet Kršćanstva je dio tog velikog Rimskog Carstva koje je počelo u danima Cezara, i koje je, u skladu sa Svetim Pismom, još uvijek u svijetu.

Praktički se svi Biblijski komentatori slažu da Zmaj iz Otkrivenja predstavlja čisto civilnu vlast, gdje god je nađemo. Mi ne razumijemo da to znači da su sve svjetske sile zle ili od Đavla, nego

da je Zmaj simbol kojeg je Gospodinu bilo po volji koristiti da predstavi civilnu vlast.

Zvijer iz Otkr. 16:13 je ista ona spomenuta u Otkr. 13:2, gdje je opisana kako slični na leoparda—išarana pjegama. Protestantski tumači Otkrivenja se slažu da se taj simbol odnosi na Papinski sistem—ne na Papu, niti na Katoličke skupštine, ne na pojedinačne Katolike, nego na *sistem kao cjelinu*, koji je postojao stoljećima.

U Njegovoj Riječi, Bogu je bilo ugodno prepoznati Papinstvo kao sistem, kao vladavinu. Papinstvo tvrdi da je Božje Kraljevstvo, Mesijansko Kraljevstvo, bilo uspostavljeno 799 A.D.; da je trajalo tisuću godina, baš kao što Biblija objavljuje da će Kristovo Kraljevstvo trajati; i da je isteklo 1799 A.D. Oni također tvrde da od 1799 to Kristovo Kraljevstvo (to jest, Papinski sistem, predstavljen u Otkrivenju kao zvijer) trpi nasilje; i da je tijekom tog vremena Đavo bio odriješen, u ispunjenju Otkr. 20:7.

Povijest bilježi da je era koja je završavala sa 1799, obilježena sa Napoleonovom kampanjom na Egipat, zapečatila i odredila granicu Papinske vlasti nad nacijama. Napoleon je čak uzeo Papu kao zatvorenika u Francusku, gdje je on umro. Ovo ponižavajuće iskustvo, tvrde Rimo Katolici, označava vrijeme oslobađanja Sotone u ispunjenju Otkr. 20:7.

Mi se ne možemo složiti sa tumačenjem proročanstva naše Katoličke braće. Naš je Gospodin zasigurno bio u pravu kad je objavio da je “knez ovog svijeta Sotona,” i da je ovo “sadašnji opaki svijet” ili doba. Razlog zašto je toliko mnogo korupcije, lažne doktrine, zablude, neznanja, praznovjerja posvuda je taj što je Sotona veliko biće koje zavodi svijet. U skladu sa Svetim Pismom Sotona će biti svezan na tisuću godina, da više ne bi mogao zavoditi narode. (Otkr. 20:3) Nakon što će tisuću godina završiti, Sotona će biti pušten na malo vremena da ispita čovječanstvo. Nakon toga će biti uništen u Drugoj Smrti, zajedno sa svima onima koji su u skladu s njim.

Istraživačima Biblije se tek sada otvaraju oči da vide dužinu, širinu i visinu Ljubavi Božje—Njegove predivne pripreme načinjene, najprije, za Crkvu, koja će imati udjela u Kraljevskoj slavi; i drugo, za svijet

čovječanstva, koji će primiti blagoslov podizanja do ljudske savršenosti tijekom tih tisuću godina. Ta slavna Epoha, upravo se približava, umjesto da je bila u prošlosti. Toliko će biti slavno stanje čovječanstva na kraju Mesijanskog Kraljevstva da se ništa što se ikada sanjalo neće moći usporediti s tim. Međutim veliko Božje djelo neće biti usavršeno sve dok svako ljudsko biće ne dosegne savršenstvo, ili budu bili uništeni u Drugoj Smrti, zbog odbijanja da dođu u sklad sa zakonima pravednosti. Tada će se moći čuti svako stvorenje na Nebu i na zemlji, kako govori, “Onomu koji sjedi na prijestolju, i Jaganjcu, blagoslov, i čast, i slava, i moć u vijeke vijekova.” (Otkr. 5:13)

Zmaj stoga simbolizira, Rimsku silu, predstavljenu sa civilnom vlašću u svijetu. Zvijer je Papinski sistem vladavine. Treći simbol, Lažni Prorok, preostaje da ga protumačimo. Mi vjerujemo da je to još jedan naziv za sistem koji je drugdje nazvan “Slika Zvijeri.” (Otkr. 13:14) U skladu sa Svetim Pismom, ta Slika je veoma točan prikaz Zvijeri. Lažni Prorok, ili Slika Zvijeri, mi razumijemo da znači Protestantska Federacija Crkava.

Slika Zvijeri

Da bi smo shvatili zašto bi Protestantska Federacija Crkava bila simbolizirana sa Slikom Zvijeri i kao Lažni Prorok, moramo razmotriti druge simboličke Biblijske tekstove. U Otkr. 17:5, skrenuta nam je pažnja na veliku “tajnu.” Riječ “bludnica” u Biblijskom simbolizmu ne označava nemoralnu osobu. Odnosi se na Crkvu, koja je imala biti Božjim Kraljevstvom, ali koja je izgubila svoje djevičanstvo i postala sjedinjenom sa zemaljskim mužem, umjesto sa Nebeskim Mužem. S kojim se zemaljskim mužem Crkva sjedinila? Sa Rimskim Carstvom. U mislima Lutera i drugih reformatora nije bilo sumnje da je postojalo blisko jedinstvo između Crkve i svijeta. Crkva je neko vrijeme tvrdila da čeka na Krista da uspostavi Svoje Kraljevstvo. Na koncu je rekla, “Ja neću čekati na Drugi Kristov Dolazak, ja ću se ujediniti sa Rimskim Carstvom.”

Svima je poznat rezultat. Rimokatolička crkva bila je uzvišena, i vladala je kao kraljica stoljećima. Ovaj savez Crkve i Države

predstavljen je sa poznatom slikom pronađenoj u Italiji. Papa i Car sjede zajedno jedan pored drugoga na prijestolju. S jedne strane su kardinali, biskupi i niže svećenstvo i laici, poredani po činu. S druge su strane generali, poručnici, vojnici, itd., sve do običnih ljudi. Tako je bilo prikazano jedinstvo Crkve i Države.

Na temelju tog saveza sve su zemaljske vladavine nazvane Kršćanskima; jer oni tvrde da su u jedinstvu kao dio paketa s Crkvom. Povijest nam govori da je Crkva stoljećima imenovala zemaljske kraljeve. Papa je krunisao koga god bi želio. Kao dokaz nadmoći Crkve bila je ispričana priča s obzirom na Njemačkog Cara Henrika IV, koji je pretrpio Papinsko nezadovoljstvo i koji je za kaznu bio primoran da stoji tri dana izvan vratiju dvorca u Kanossi, bos, i odjeven samo u platnenu košulju pokornika, izložen surovosti sredine zime. Zatim je bio prisiljen da puže na rukama i koljenima u prisutnosti Pontifa, kojemu je bila skinuta srebrna čarapa da bi car mogao poljubiti Papin veliki nožni prst, u ispunjenju Ps. 2:12, "Poljubite Sina, o kraljevi zemaljski."

Prema našem razumijevanju to je pogrešna primjena Svetog Pisma. "Sin" nije Papa. "Sveta gora" je Božje Kraljevstvo. Njegovo zastupstvo je simbolizirano kao sveta Gora Sion. Veliki će Mesija potpuno svrgnuti sve stvari sadašnjeg vremena, i uspostaviti će Kraljevstvo Pravednosti i Istine, koje će podići čovječanstvo iz grijeha i propadanja.

Rimokatolici vjeruju da je Papa Kristov namjesnik, koji vlada umjesto Njega. Oni vjeruju da je Sotona sada pušten kako bi zavodio narode; da će Crkva za kratkim ponovno dobiti punu moć u svijetu; i da će tada kao rezultat svatko tko ne bude bio poslušan biti uništen. Ovo nas tumačenje upućuje na Otkrivenje 13 i 20 Poglavlje. Protestantima situacija nije jasna. Nema sumnje da su svi misaoni ljudi zapazili da uvertira za savez dolazi od Protestantizma, ali nikada od Katolicizma.

Sada se javlja pitanje, Zašto bi Sveto Pismo prikazalo Protestantizam kao Sliku Zvijeri? Kada je i kako došlo do toga? Od vremena Reformacije, Protestanti su težili individualno da iziđu iz

tame prošlosti i tako su formirali mnoga vjerska učenja i organizirali mnoge denominacije. Međutim sredinom prošlog stoljeća vođe su počeli shvaćati da ako svako bude nastavio sa individualnim proučavanjem Biblije da će tada doći vrijeme kada će svatko imati individualno vjersko učenje. Kako bi spriječili ono što im se činilo gubitkom moći, oni su isplanirali savez Protestanata u sistemu nazvanom Evangelički Savez.

Evangelički Savez, organizacija različitih Protestantskih denominacija, bio je formiran 1846 u svrhu vršenja na njihov način onoga istoga što bi Katolicizam radio na svoj način. Videći veliku moć koju bi Rimokatolici mogli iskazati zbog ujedinjenog sistema, Protestanti su rekli, “Mi smo podjeljeni. Mi nemamo moć. Mi ćemo se organizirati.” Tada i tamo, u skladu sa Svetim Pismom, oni su načinili Sliku Zvijeri.

Međutim, Biblija kaže da prije nego Slika može napraviti bilo kakvu naročitu štetu ona mora primiti život od dvoroge Zvijeri. (Otkr. 13:15) Ta dvoroga Zvijer s rogovima poput janjeta, ali glasom poput zmaja, mi vjerujemo predstavlja Englesku Crkvu, koja nije dio Evangeličkog Saveza. Engleska Crkva tvrdi isto što i Rimaska Crkva—da je ona prava Crkva; da su sve druge krive; da ona ima izvorno apostolsko nasljeđe; i da nitko nije ovlašten da propovijeda osim ako božanske, apostolske ruke nisu bile položene na njega. To je bila tvrdnja Engleske Crkve stoljećima, i sačinjava razliku između te Crkve i svih drugih Protestantskih denominacija.

Premda je Evangelički Savez bio organiziran 1846, on nije bio u stanju ostvariti svoju svrhu, zato što nije znao kako djelovati. Denominacije u Savezu bile su ujedinjene samo u imenu, i stoga su radile jedna protiv druge. Za denominacije izvan Saveza objavilo se da su neovlaštene; i oni su, pak, izazvali Evangeličke Crkve da pokažu od kud su dobile autoritet da propovijedaju. Kao rezultat Slika nije imala moć da djeluje; bila je gažena; i da bi dobila vitalnost—život—trebat će apostolsko nasljedstvo; ona mora imati nešto kao temelj za djelovanje.

Sveto Pismo ukazuje da će Engleska Crkva postati bliskom sa

Evangeličkim Savezom i da će mu dati apostolski autoritet da propovijeda. Zbog tog jedinstva Savez će biti u stanju reći, “Mi imamo apostolski autoritet da propovijedamo. Neka nitko ne govori osim ako nema naše dopuštenje za to.” Taj postupak s njihove strane opisan je u Otkr.13:17. Nikome neće biti dopušteno da kupuje ili prodaje duhovne stvari na duhovnoj tržnici osim ako nema bilo znak Zvjeri ili znak Slike.

U Otkr. 16:13 spominje se Lažni Prorok, još jedan prikaz Slike—oživljeni produkt Evangeličkog Saveza, koji je preuzeo oblik Crkvene Federacije, i ima danas mnogo vitalnosti. Trebamo li očekivati da ga ima više ostaje da se vidi. Sveto Pismo jasno ukazuje da Slika Zvjeri ima dobiti toliko veliku moć da će činiti iste stvari koje je Rimo Katolička Crkva radila u prošlosti; i da će dva sistema, Katolički i Protestantski, vladati civiliziranim svijetom snažnom rukom kroz civilnu vlast—Zmaja.

“Tri Nečista Duha Poput Žaba”

Sveto Pismo nam govori da do tog rezultata ima doći po izjavama kombinirane moći Crkve i Države. “I ugledah kako iz usta zmajevih, i iz usta Zvijerinih, i iz usta Lažnog proroka, izlaze tri nečista duha poput žaba.” U ovom odlomku duh je učenje—nečisto učenje—lažno učenje. Svaki od tih sistema će izgovarati iste stvari, i te će izjave imati za posljedicu sakupljanje kraljevstava zemlje za veliku Bitku od Harmagedona.

Kada ga se ispravno razumije, simbolizam Svetog Pisma je vrlo snažan, i postoji uvijek bliska sličnost između samog simbola i simbolizirane stvari. Kada sveti Duh koristi žabu da predstavi izvjesne doktrine ili učenja, mi možemo biti sigurni da se primjena dobro uklapa. Premda je žaba malo stvorenje, ipak ona se napuhuje do točke puknuća u nastojanju da bude netko. Žaba ima veoma mudar pogled, iako ne zna puno toga. Zatim žaba *krekeće* kada god izgovara zvuk.

Prema tome tri najistaknutije osobine žabe su, pompoznost, atmosfera nadmoćne mudrosti i spoznaje, i stalno kreketanje. Primjena

ovih karakteristika na sliku danu u Božanskoj Riječi, mi učimo da će od civilne vlasti, od Katoličke Crkve i od Federacije Protestantskih Crkava izići ista učenja. Duh svih će biti hvalisav; biti će stvorena atmosfera spoznaje i mudrosti; svi će proreći da će zbog propusta da se sluša njihove savjete uslijediti teške posljedice. Koliko god da su vjerska učenja suprotna, razlike će se ignorirati u općoj tvrdnji da ništa drevno ne smije biti poremećeno, ili istraženo, ili odbačeno.

Neće biti dopušten sukob Božanskog autoriteta Crkve, i Božanskog prava kraljeva, osim Crkve; jer oboje će biti potvrđeno. Bilo koje osobe ili učenja koji se ne slažu s tim hvalisavim, nebiblijskim tvrdnjama biti će označeni kao zli, iz ustiju žaba, koje krekeću sa propovijedaonica i podijuma, i kroz vjersku i svjetovnu štampu. Plemeniti osjećaji nekih biti će zagušeni sa filozofijom istog zlog duha koji je govorio kroz Kajfu, velikog svećenika, što se tiče našeg Gospodina Isusa. Kao što je Kajifa izjavio da je prikladno počiniti zločin kršeći pravdu, i ljudsku i Božansku, kako bi se riješili Isusa i Njegovih učenja, tako će i ovaj žabi sličan duh odobriti bilo koji ili svaki prekršaj načela kao neophodno za samozaštitu.

Svaki je pravi Kršćanin postidjen kad se osvrne na stranice povijesti i vidi kakva su užasna djela bila počinjena u ime Boga i pravde, i u ime našeg Gospodina Isusa. Mi ni na trenutak ne želimo pomisliti da su ti duhovi poput žaba, ili učenja, sva loša, nego umjesto toga da su učenja koja su bombastična i pompozna, predstavljajući sebe da su vrlo mudri i veliki, i imajući potporu stoljećima. Iz usta Zmaja izlazi učenje o Božanskom pravu Kraljeva: “Nemojte gledati unatrag iza zastora povijesti kako bi ste vidjeli kako su kraljevi dobili to pravo. Prihvatite učenje; jer ne učinite li to, i budete li istraživali stvar, dogodit će se užasna revolucija i sve će pasti dolje!”

Zvijer i Lažni Prorok slično krekeću. Katolička Crkva kaže, “Ne obazirite se! Nemojte dovoditi ništa u pitanje u vezi Crkve!” Protestantizam kaže, također, “Mi smo veliki, mi smo mudri, mi znamo mnogo toga. Budite mirni! Nitko tada neće znati da vi ništa ne znate.” Svi kažu (krekeću), “Mi vam kažemo da ako kažete bilo šta

protiv Sadašnjeg uređenja, dogodit će se strašne stvari.” Političke stranke igraju ulogu u tome. Svi objavljuju, “Ako bi došla bilo koja promjena, to bi značilo užasnu katastrofu!” Neki imaju okosnicu a neki imaju civilnu vlast iza sebe, ali oni ujedinjeno krekeću ljudima da ako se učini bilo koja promjena, to će značiti rušenje sadašnjeg uređenja. Jezikom našeg vremena, “Stop maženju!” je poredak u Crkvi i Državi; ali ljudi su bili potaknuti strahom. To kreketanje Zvijeri, Zmaja i Lažnog Proroka će pobuditi kraljeve zemlje i sakupiti ih u Bitku od Harmagedona za uništenje.

Crkveni kraljevi i kneževi, sa svojom pratnjom svećenstva i vjernih pristaša, biti će sakupljeni u zbijenim redovima—Protestanti i Katolici. Politički kraljevi i kneževi, senatori i svi na visokim položajima, sa svojim pristašama i podržavateljima, slijedit će tu istu liniju na istoj strani. Financijski kraljevi i trgovački kneževi, i svi na koje oni mogu utjecati naj divovskijom snagom ikada pokazanom u svijetu, pridružiti će se istoj strani u skladu sa ovim proročanstvom. Međutim oni ne shvaćaju da dolaze u Harmagedon; i što je još neobičnije, to je dio samog njihovog poklika, “Dođimo zajedno u Harmagedon!”

Govoreći o našem vremenu, naš je Gospodin objavio, “Ljudima će srca klonuti od straha i od iščekivanja onoga što dolazi na svijet: jer će se uzdrmati sile nebeske.” (Luka 21:26) Kraljevi Evrope ne znaju što napraviti. Sav sektarijanizam je bio potrešen. Mnogi od Božjeg naroda su u nedoumici.

Kreketanje duhova nalik žabama, ili učenja, sakupit će kraljeve i kneževe, finacijske, političke, vjerske i industrijske u jednu veliku vojsku. Duh straha, potaknut kreketanjem, kaznit će strasti inače dobrih i razumnih ljudi do bijesa—očaja. U njihovoj sljepoći slijedeći te zle duhove, zla učenja, oni će biti spremni žrtvovati svoj život i sve na ono za što će pogrešno pretpostaviti da je žrtvenik Pravde, Istine i Pravednosti pod Božanskim uređenjem.

Mnogi plemeniti ljudi u toj velikoj vojsci preuzet će stav posve suprotan njihovim željama. Na neko će vrijeme kotači slobode i napretka biti okrenuti unatrag, i srednjovjekovna će se ograničenja smatrati neophodnima za samoodržanje—za održavanje sadašnjeg

uređenja stvari i sa sprečavanje novog uređenja kojeg je Bog odredio, a za koje je došlo određeno vrijeme. Čak i oni koji bi mogli biti od Božjeg naroda ne će prestati uzimati u obzir da li je Njegova volja da stvari trebaju nastaviti kakvima su bile proteklih šest tisuća godina. Biblija kaže da to nije Božja volja, nego da će biti veliko previranje, da dolazi novo uređenje.

Na jedno kratko vrijeme, kako mi razumijemo Sveto Pismo, te će kombinirane snage Harmagedona trijumfirati. Sloboda govora, sloboda pošte, i druge slobode koje su počele biti sam dah masa u našem vremenu, biti nemilosrdno isključeni u ime *nužde*, slave Božje, zapovijedi Crkve, itd. Sigurnosni ventil će tada zasjesti, i tako će prestati ometanje zemaljskih kraljeva sa zvukovima bježeće pare; i svi će se činiti smirenima—sve dok se ne dogodi velika društvena eksplozija opisana u Otkrivenju kao potres. U simboličnom jeziku *potres* označava društvenu revoluciju, i Biblijska je objava da se tako nešto nikada prije nije dogodilo. (Otkr. 16:18,19) Vidi ukazivanje našeg Gospodina na to u Mat. 24:21.

Gospodinova Velika Vojska

Sveto Pismo pokazuje da će u tom trenutku, istupiti naprijed Božanska Moć, i Bog će okupiti raspoređene vojske u Harmagedon—na Brdo Uništenja. (Otkr. 16:16) Upravo ona stvar koju su nastojali spriječiti svojim savezom, federacijom, itd., biti će upravo stvar koju će oni ubrzati. Drugi nam Biblijski tekstovi pokazuju da će Bog biti predstavljen sa Mesijom, i da će On biti na strani masa. “U to će doba ustati Mihael [Bogu sličan—Mesija].” (Dan. 12:1) On će preuzeti autoritet. On će preuzeti Svoje Kraljevstvo na način kojega su gotovo nimalo očekivali oni koji su pogrešno tvrdili da su Njegovo Kraljevstvo, i da su ovlašteni od Njega da vladaju u Njegovo ime i umjesto Njega.

Naš je Gospodin Isus objavio, “sluge ste onoga komu se pokoravate.” Neki su možda prinosili službu Sotoni i zabludi, koji tvrde da se pokoravaju Bogu i pravednosti; i neki su možda služili u neznanju, kao Savao iz Tarza, koji je “zaista mislio da prinosi službu

Bogu” progoneći Crkvu. Isto načelo vrijedi obrnuto. Kao što zemaljski kralj ne drži sebe odgovornim za moralni karakter svakog vojnika koji vodi njegove bitke, tako i Gospodin ne jamči za moralni karakter svih regrutiranih i koji se bore na Njegovoj strani u bilo kojem pitanju. Sluge su onoga kojemu se pokoravaju, bez obzira na motiv ili potičući cilj.

Isto će se načelo primjenjivati u dolazećoj Bitki od Harmagedona. Božja strana te bitke biti će strana naroda; i upravo ta neopisiva vojska, ljudi, biti će bijedna na početku bitke. Anarhisti, Socijalisti, i radikali vrućih glava svake škole razuma i nerazumnosti, biti će na čelu te bitke. Onaj tko ima bilo kakvu spoznaju o vojsci zna da se velika armija sastoji od svih klasa.

Mase će tada biti nemirne pod ograničenjem, ali će biti svjesni svoje slabosti u usporedbi sa kraljevima i kneževima, finacijskim, društvenim, vjerskim i političkim, koji će tada imati prevagu. Većina bijedne i srednje klase daje prednost miru pod svaku cijenu. Mase nemaju simpatiju prema anarhiji. Oni uistinu shvaćaju da je i najgori oblik vladavine bolji nego nijedan. Mase će tražiti olakšanje kroz glasovanje i mirnu preraspodjelu zemljinih resursa za otklanjanje zla, za stavljanje monopola i robe i potrošnog materijala prirode u ruke naroda za javno dobro. Kriza će biti dosegnuta kada će do tada podržavatelji zakona postati prekršitelji zakona i oni koju se opiru volji većine izraženoj glasovanjem. Strah od budućnosti će natjerati dobronamjerne mase u očaj, i uslijedit će anarhija kada Socijalizam ne uspije.

Gospodinovi sveci neće biti u toj borbi uopće. Božji posvećeni narod, čeznući u srcu za Mesijanskim Kraljevstvom i slavnom Godinom Jubileja i Obnovom koju će ona uvesti, strpljivo će čekati na Gospodinovo vrijeme, i čekat će nemrmljajući na to. Budući su im svjetiljke uređene i gore, oni neće biti u tami što se tiče značajnih događaja nadolazeće bitke; nego oni će biti hrabri, poznavajući ishod koji je bio prikazan u “sigurnoj proročkoj riječi,” a za koju čine dobro “što se na nju obaziru kao na svjetiljku koja svijetli na mračnome mjestu, sve dok ne svane dan.” (2. Pet. 1:19)

Sada se javlja pitanje, Zašto Bog nije poslao Svoje Kraljevstvo ranije? Zašto je Harmagedon nužan? Mi odgovaramo da Bog ima Svoja vlastita vremena i razdoblja, i da je On odredio Sedmi Tisućugodišnji Dan za Kristovu vladavinu. Božanska je mudost zadržala sve do naših dana veliku spoznaju i vještinu i koja je u isto vrijeme proizvela milijune milijunera i nezadovoljnih. Da je Bog podigao veo neznanja tisuće godina ranije, svijet bi se postrojio za Harmagedon tisućama godina ranije. Bog nije donio te stvari prije sadašnjeg vremena zato što Njegov Plan ima različite djelove, koji se svi međusobno približavaju u isto vrijeme. U svojoj ljubaznosti Bog je zastro oči čovječanstva prije nego sakupljanje za Harmagedon bude odmah prethodilo vremenu kada će Mesija započeti Svoju vladavinu. (Otkr. 11:17,18)

Stav naroda Božjeg trebao bi biti onaj velike zahvalnosti Davatelju svakog dobra. Oni se trebaju pripremiti za veliku oluju koja dolazi i ostati veoma mirnima, ne pretjerano zainteresiranima niti za stranu bogatih ili siromašnih. Mi znamo unaprijed da je Bog na strani naroda. On je taj koji će se boriti u Bitci od Harmagedona, i Njegovo će zastupstvo biti ta osobita vojska—sve klase. Kada dođe taj veliki “potres” društvene revolucije, neće biti samo šačica anarhista, nego podizanje ljudi da zbate veliku silu koja ih guši. Sebičnost je na dnu cijele stvari.

Ne Još, Ali Uskoro

Četrdeset godina sile Harmagedona su se sakupljale za obje strane sukoba. Štrajkovi i nemiri, veliki i mali, bilo su samo sporadični okršaji kako su zaraćene strane prelazile staze jedni drugima. Skandali na dvorovima i u vojsci u Evropi, nesigurnost, korporacijski i sudski skandali u Americi, uzdrmali su povjerenje javnosti. Dinamitne zavjere, za koje su bili optuženi i zaposlenici i poslodavci, imalo je za tendenciju posijati nepovjerenje kod svijetu. Gorki i osjećaji gnjeva sve su više očitiji na objema stranama. Linije bitke svakim su danom sve jasnije označene. Ipak još se uvijek ne može voditi Bitku od Harmagedona.

Još su dvije godine do isteka Vremena Neznabožaca. Slika Zvijeri još mora dobiti život—moć. Ona mora biti preobražena od pukog

mehanizma do žive sile. Protestantska Federacija shvaća da će njina organizacija nastaviti biti ispraznom sve dok ne primi proživljenje—sve dok njino svećenstvo izravno ili neizravno ne bude bilo priznato da posjeduje apostolsko postavljenje i autoritet da propovijeda. To će, kako proročanstvo naznačuje, doći od dvoroge Zvijeri, za koju mi vjerujemo da simbolizira Englesku Crkvu. Drske aktivnosti Protestantizma i Katolicizma, djeluju u sprezi za suzbijanje ljudskih sloboda, čekaju to proživljenje Slike. To može doći uskoro, ali Harmagedon ne može prethoditi, nego mora slijediti tome—moguće godinu nakon toga, u skladu sa našim gledištem na Proročku Riječ.

Još se jedna stvar odigrava u međuvremenu. Premda se Židovi postupno stječu u Palestinu, postupno zadobivajući vlast nad zemljom Kanaan, i iako izvještaji kažu da je tamo već devetnaest milijunera, ipak, proročanstvo zahtijeva da će tamo očito biti veći broj bogatih Hebreja prije nego bude bila dosegnuta Harmagedonska kriza. Zaista, mi razumijemo da će “Jakovljeva nevolja” u Svetoj Zemlji doći na samom kraju Harmagedona. Tada će se početi očitovati Mesijansko Kraljevstvo. Od tada će Izrael u Obećanoj Zemlji početi postupno ustajati iz pepela prošlosti ka veličanstvu proročanstva. Kroz svoje Božanski imenovane kneževe, Mesijansko Kraljevstvo će, svemoćno, ali nevidljivo, početi otklanjati prokletstvo i uzdizati čovječanstvo, i dati mu ljepotu umjesto pepela.

Ja mogu vidjeti njegove dolazeće sudove, kako obuhvaćaju svu zemlju,
 Obećane znakove i trudove, da prethode drugom rođenju;
 Ja čitam Njegovu pravednu presudu, u rušćim prijestoljima zemlje;
 Naš kralj ide naprijed.

Sedma truba trubi, i naš Kralj ne zna za poraz,
 On će prosijati srca ljudi pred Svojom sudačkom stolicom.
 O! Budi brza dušo moja, izraziti mu Dobrodošlicu; budite ushićene moje noge;
 Naš Kralj ide naprijed.